

tem ve výuce vyhovuje, a co naopak ne. Zpětnou vazbu, ale také postřehy nás, pedagogů, průběžně vyhodnocujeme, a když je to třeba, podobu výuky upravujeme. Jsme si vědomi toho, že i my se řadu věcí stále učíme a vždycky je co zlepšovat.

9. Lidskost

Jsme si vědomi toho, že každá rodina a každé dítě je v jiné situaci. Každá rodina má jiné možnosti podpory, kterou dítěti může poskytnout. Dětem jsme proto k dispozici, když si s něčím nevědí rady nebo když potřebují posunout dál v jejich vlastních projektech. Tíha individuální podpory tak neleží jen na rodičích, ale učitelé jsou v předem známé časy k dispozici pro individuální konzultace.

Distanční výuka a aktuální společenský kontext vůbec může být pro řadu rodin vážným zásahem do jejich fungování. Snažíme se být proto ještě o kus chápavější než obvykle. Tolerovat drobné přešlapy

a chápat specifika konkrétních rodin považujeme za aktuálně více než žádoucí. Že bychom psali neomluvené hodiny, když se někdo přihlásí do výuky o 3 minuty později nebo se z technických důvodů (typicky nestabilního připojení) během hodiny odpojí, to od nás vážně nečekejte.

10. Duševní hygiena

Současná doba udržování dobré nálady zrovna nepomáhá. Přitom psychická pohoda je jednou z elementárních podmínek pro učení. A nejen pro ně. Proto se zajímáme v první řadě o to, jak „to všechno“ naši žáci i rodiče zvládají. Přechodem na distanční výuku se nezměnila jen fyzická vzdálenost, jsme si dál i psychicky a sociálně. Právě udržení sociálního prostředí, které je za standardních podmínek živnou půdou pro učení, je klíčové.

Online výuka je navíc v řadě ohledů náročnější než ta klasická. Děti neudrží dlouho pozornost, nemožnost pohybu nebo

omezené spektrum činností může být brzy frustrující. Sezení u počítače a dlouhé zírání do monitoru vyčerpává. Výuku tak plánujeme nejen s ohledem na děti, ale také na sebe. Energie, kterou učitel vkládá do online vyučování se mu vrací menší měrou než při výuce kontaktní. A my moc dobře víme, že energie našich učitelů je něco, co není radno brát na lehkou váhu.

Díky všemu výše uvedenému jsme mohli hladce přejít z kontaktní na distanční výuku hned od prvního dne. Děti i rodiče věděli, co je čeká a co se očekává od nich. Čímž neříkáme, že se nám daří vždycky všechno dokonale. I my se neustále učíme. Učí se děti, učí se rodiče, učíme se i my učitelé. Je jakousi ustálenou představou, že ve škole se mají učit děti. Naše škola je však místem, kde se můžeme bez obav učit všichni. Od sebe navzájem, všichni společně, a hlavně s chutí.

... Vendula Ježková, projekt SRP, Národní pedagogický institut ČR

JSEM MUŽEM TOUHY,

říkal o sobě Jan Amos Komenský

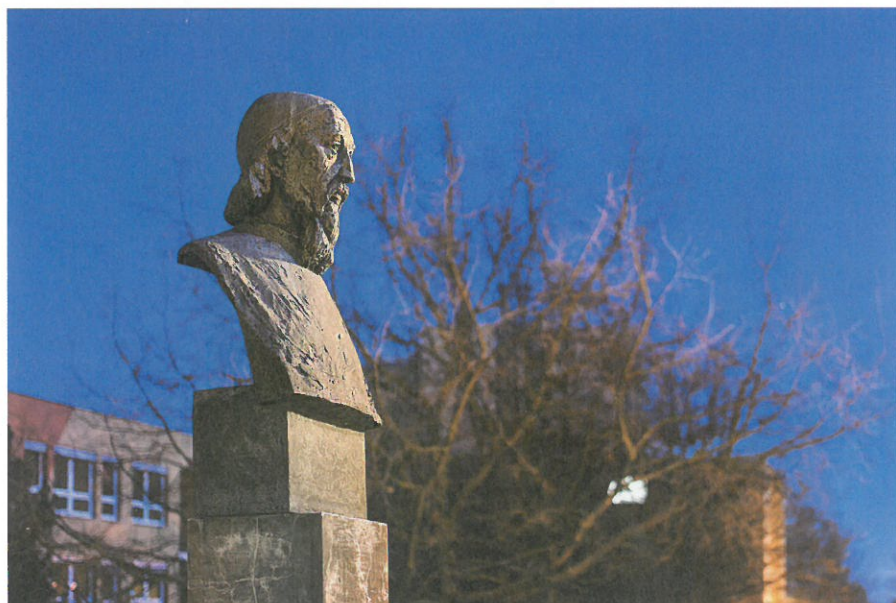
Připomínáme si 350 let od úmrtí Učitele národů Jana Amose Komenského, pedagoga, myslitele, posledního biskupa Jednoty bratrské, člena vědecké komunity Republiky učenců, který polemizoval s Descartem. Ten tvrdil: *Myslím, tedy jsem* a Komenský na to odpověděl: *Sním, tedy jsem*. Byl tedy Komenský utopistou? Ano i ne.

Proti dobové tendenci mluví o dítěti jako o tom nejcennějším, co máme a co je potřeba, abychom si uchovávali a pěstovali také v sobě samotných. Jako jeden z prvních učených mužů zastával názor, že i ženy by se měly vzdělávat. V mamince spatřuje prvního člověka, který nás něčemu učí, prvního pedagoga našeho

života. A také je přesvědčen o nároku na bezplatné vzdělání pro všechny děti bez rozdílu. Je třeba, abychom všichni získali schopnost správně pojmenovávat svět a tak mohli správně přemýšlet a jednat. Komenský se domníval, že změnit přirozenost člověka nelze. Klíč k nápravě světa spatřuje v lidském poznání a svobodném myšlení.

Komenský postuloval vize, z nichž se po 350 letech mnohé naplnily, mnohé na naplnění stále čekají. Odkaz tohoto neoddiskutovatelného pedagogického leadera je gigantický a hluboký. Moravan, který se v šestnácti letech naučil číst, přerostl svým významem hranice své rodné země. Leader, který zformuloval vizi a šel krok po kroku za svými cíli, aby se mu ji povedlo naplnit. Dokázal pro svou vizi nadchnout nejen mnoho lidí své doby, ale stále působí i na nás.

V dnešní době existuje kvantum školení, která slibují, že z vás učiní leadera. Člověka, který povede ostatní a ti jej budou následovat až do posledního dechu. Můžeme se naučit řadu komunikačních, motivačních a mnoho jiných dovedností potřebných k vedení, ale to podstatné se dozvídáme právě skrze J. A. Komenského. Podstatou skutečného leadershipu je mít rád lidi, vážit si druhých. Jedině skrze respekt může dojít k tomu, že se leaderovi podaří získat nadšení druhých, kteří do své práce vloží srdce i mysl s velkým přesahem. Vize leadera je bytostnou touhou, která neodráží uspokojování jen jeho potřeb, ale pokorně a odhodlaně slouží ku prospěchu druhých lidí. Touha oddaná nápravě světa. Inspirujeme se a oslavme Jana Amose Komenského jako muže touhy, muže snícího, který ale není snílkem. Opřeme se v této nelehké době o jeho lidskost, laskavost a lásku. Skrze ně se nám otevírají nové horizonty poznání a vědění.

JDzacovsky / Shutterstock